

Partiets Beslutning om Opstilling paa Venstres Liste var der paa Forhaand skabt Sikkerhed for, at den nationale Ære blev reddet, men Venstre havde afskaaret Bondepartiet fra enhver Mulighed for at blive holdt skadesløs, selv da det viste sig, at det var Peter Nielsen Refsøs Stemmer, der sikrede Venstre et Mandat paa Bondepartiets Bekostning, og man havde ikke ved Landstingsvalget søgt at bøde lidt paa den begaaede Uret. Naar Tallene blev gaaet efter, viste det sig, at begge Partier var gaaet frem med ca. 4 pCt. i Forhold til Valget i 1935, og Bondepartiet havde kun Grund til at være tilfreds med Valgets samlede Resultat, hvad Stemmer angaar, derimod afgjort ikke med Hensyn til Mandater. — *Valgets Resultat* var i øvrigt Udtryk for stigende Mistillid til saavel Styreform som System. Regeringen og dens Partier stod ved en Milepæl; fra nu af kunde den kun vente, at det vilde gaa tilbage, medmindre den i den ellefte Time erkendte, at de hidtil fulgte Veje ikke fører til Maalet: rimelige Indtjeningsmuligheder og Arbejde til de arbejdsløse. Konsekvensen maatte blive en økonomisk Politik til Gavn for hele det arbejdende Folk, Landbruget og de arbejdsløse medindbefattet. Hvis Regeringen agtede at fortsætte paa samme Maade som hidtil, kunde det kun være et Tidsspørgsmaal, naar det store Flertal, ikke alene af Landmænd, men ogsaa af dem, der staar og falder med Landbrugets Købekraft, sammen med Landbrugets Organisationer afgjort og bestemt vilde kræve gennemført *økonomisk Ligeret for Landbruget*, eventuelt ved Hjælp af de økonomiske Magtmidler, som Landbruget har til Raadighed. — Taleren kritiserede, at der ikke forud for April-Valget havde været den sædvanlige *Radioudsendelse* af Valgtaler, og at Radioen ved Folkeafstemningen skulde forbeholdes de gamle Partier, og han hævdede, at Radioen i større Udstrækning end hidtil burde benyttes til at give reel og alsidig politisk Oplysning og Orientering. *Ministeren for offentlige Arbejder* udtalte i Anledning af denne Kritik, at Radioraadet og ikke Ministeren har Ansvaret for og Afgørelsen af, hvilke Udsendelser der skal finde Sted, og at Ministeren ikke havde fundet Anledning til at beskæftige sig med Spørgsmaalet om, hvorvidt politisk Oplysning og Orientering i større Udstrækning eller under andre Former end hidtil maatte være paakrævet.

Oluf Pedersen (D. R.) havde den Opfattelse, at Regeringen led sit Nederlag i Valgkampen paa Valutacentralen, og at Venstre og Konservative vandt paa deres Tale imod *Varefordyrelsen*. Der maatte heri ligge en Opfordring til Regeringen, som havde lavet Prisforfalskning for at takkes Venstre, Konservative og Bondepartiet; man burde nu tage disse Partier paa Ordet, og der maatte være Baggrund for, at man